

[Niels Westerby.]

indtryk af, at hr. Kai Moltke var noget indstillet på, at nu måtte man virkelig radikalt omkalfatre hele realkreditmarkedet her i landet, finde helt nye veje og former. Der vil jeg gerne pege på, at jeg tror ikke, man kommer uden om at måtte styrke den effektive efterspørgsel, altså ønsket om at købe og evnen til at købe obligationer her i landet. Jeg tror ikke, at staten kommer uden om før eller siden at danne baggrunden for, at der kan oprettes en obligationsfond, der kan foretage obligationskøb, således at vor realkredit kan fungere nogenlunde gnidningsløst og til et sådant rente- og kursniveau, at det også finansierer byggeriet på en tilfredsstillende måde. Altså, det forslag, vi mange gange har været inde på her, om at lave en obligationsfond, det vil jeg gerne lige nævne en gang til, for jeg tror ikke, man kommer uden om det på længere sigt, hvis man nogen sinde skal få bragt orden på obligationsmarkedet.

Boligministeren (Kaj Andresen): Må jeg takke for den velvilje, der er udtalt for forslaget og det afgørende i dette forslag; mange af tingene er jo taget fra tidligere vedtagne love, det gælder navnlig det område, der har med indskudsbetalingen at gøre, og jeg forstår, at der er almindelig tilslutning til, at vi skal løse problemet, selv om man vil drøfte den form, forslaget har givet denne ordning. Jeg tror, at den ordning, der er valgt her, er den rimeligste. Der er ved en tilbagevenden til netto-princippet ikke blot fordele at vinde i retning af at hjælpe beboerne; der er det også rent administrativt. Bruttoordningen er administrativt en temmelig vanskelig ordning at arbejde med.

Der er enkelte af ordførerne, der har været inde på spørgsmålet om vort kreditsystem og dets funktion. Vi bevarer foreløbig disse afsnit i loven, men det er klart, at når vi har nedsat en kreditkommission, så må man dér finde ud af, om den form, under hvilken systemet i øjeblikket fungerer, er den rigtige. Det er ikke spørgsmålet om kapitalmarkedet alene, det er også et spørgsmål om formerne for realkredit, og jeg vil gerne sige, at vor realkredit har fungeret godt og smidigt, men der kunne

nu godt være et og andet i hvert fald i formen, der kunne gøre, at man ønskede en vis rationalisering af tingene.

Hr. Hastrup var inde på spørgsmålet om kommunernes andel i de nye indskud. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at det beløb, vi regner med, ca. 6 mill. kr., jo er mindre end det, kommunerne i øjeblikket yder til kapitalindskud, der jo stort set dækker det samme formål, kapitalindskuddene i den del af det sociale byggeri, der er forbeholdt under de nuværende former de mindstbemidlede. Men ellers kan jeg kun glæde mig over hr. Hastrups understregning af, at vi nu med disse bestemmelser yder en betydelig støtte til det sociale byggeri.

Fru Else-Merete Ross beskæftigede sig bl. a. med parcelhusene og, forstod jeg, beklagede, at man ophørte med støtteordningen. Men det er jo et led i boligforliget, at rentesikringen ikke kan gælde for parcelhuse, og da den gamle driftstilskudsordning forsvinder, er det altså også en følge af boligforliget, at parcelhusene ikke kan få en sådan ordning. Og da der i øvrigt, som det fremgår af bemærkningerne, kun i meget ringe omfang har været anvendelse for de former, vi har haft, så mener jeg, det er rimeligt helt at ophæve denne ordning.

Fru Else-Merete Ross var inde på spørgsmålet om byfornyelsen. Når vi har bibeholdt de afsnit, der findes i den gamle lov — og det var jo en del af de gamle bestemmelser, fru Else-Merete Ross kritiserede — så er det altså, fordi vi mener, at vi på dette felt endnu ikke er nået så langt, at vi ved, hvordan en eventuel ny formulering skal være. Jeg vil da gerne sige om forholdene på Vesterbro og om rydning af gårdene, som vi også beskæftiger os med i boligministeriet, at der mangler i og for sig ikke midler, men de midler, der er til udlån til sådanne formål, anvendes ikke. Vi har stort set ikke haft anmodninger om midler til gårdrydninger.

Min fornemmelse er, at skal en rydning af gårdene i gang, så må vi nok over den anden mulighed, der er, nemlig et påbud om gårdrydninger. Det må ske efter de bestemmelser, man også har for Københavns kommunes vedkommende, og det kan gøres, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at det hører sammen med en anden faktor,